

— „Пакъ смѣ добръ, нѣ-я' дружно? —

„Моста ся довърши.

„Какво мълчишь, а, роднино?

На Ненча продума.

„Тѣй е дѣдо, рече Ненчо,

„Нѣ ни е до тамо,

„Ахъ да бѣхми сички здрави —

„Знамъ какъ щеш' да бѣди...

Догдѣ това говорихъ,

Дешка ся приготви,

И с' Радкъ ся провикнахъ:

Запѣхъ предъ гости:

„Стояне либе Стояне

„Ты въ Цари-града отивашъ,

„Кога щешъ да ся завърнишь,

„Ази Стояне незнайхъ!...

„Можъ да ся случи Стояне

„Тамъ много да ся забавишь

„Или пѣкъ, либе Стояне,

„Ты въ Цари-града да устанешъ...

„И да ся не видимъ Стояне...

„На ти Стояне тѣсъ киткъ,

„Тѣсъ киткъ, либе шерина:

„Отъ едно-стъркъ егликъ,

„Отъ пѣстро-цвѣтъ тинтявъ,

„Отъ черни очи клипачи,

„Кой-то гы види да плачи...

„Тури ихъ либе в' пазвъ си —

„Кога китка-та повѣне

„Да знаешъ, либе, Стояне

„Чи тогасъ ще ся изгодихъ...

„Кога китка-та изсѣхне,

„Азъ тогасъ ще ся задомихъ.....

Испѣхъ ся двѣ, три пѣсни,

Дѣдо ся разжали,

И сълзитъ протекохъ

По двѣ-тъ му страни.